

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ରଚିତ

ଦୋଳି ଗୀତ ।

(ଶ୍ରୀତା ଓ ଦ୍ଵେଷିନୀ ସ୍ଵୟମ୍ବର)

କବିଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ସାହୁ ଓବେରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ଦ୍ଵିତୀୟବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

କଟକ-ଅରୁଣୋଦୟ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ପ୍ରଥମବାର ମୁଦ୍ରିତ ।

Printed by Nityananda Sahoo
at the Arunodaya Press
CUTTACK

1930

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ମ ସାଞ୍ଚିପତ୍ରା ।

ଦୋଳି ଗୀତ ।

(ସୀତା ସ୍ୱୟମ୍ବର)

ପାଠକଗଣ, ପଦ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପଦରେ କୋଇଲି ଶବ୍ଦ
ଲେଖା ଗଲା କିନ୍ତୁ ପଦ୍ୟ ପାଠ କଲାବେଳେ କୋଇଲି
ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ମିଥୁନ ରାଜା ଜନକ । ସର୍ବାଶାସ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଜାପାଳକ ।

ପୁଣି ଅଟନ୍ତି ଧର୍ମିକ । କୋଇଲି ଲେ । ୧ ।

ଜାନସ୍ତା ତାଙ୍କ ତନ୍ମୁକ୍ତା । ନାୟାଏ କରନ୍ତି ତା ପାଦେ ପୂଜା ।

ଅଟନ୍ତି ସେ ସାଗରଜା । ୨ ।

ବନ୍ଧୁରନ୍ତି ନରବନ୍ଧୁ । ସୀତାର ହୋଇଲେ ଯୁବାସନସ୍ଥ ।

କରବ କେଉଁ ଉପାୟ । ୩ ।

ତହିଁ ସମ୍ଭବ କର ତତ୍ତ୍ୱ । ସ୍ୱୟମ୍ବର ହେବ କଲେ ନିଷ୍ଠିତ ।

ନିମନ୍ତ୍ରିବ ସଜସ୍ୱତ । ୪ ।

ଦୂତ ପେଷିଲେ ବହନ । ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ସର୍ବାବଜନ ।

ମିଥୁନ କର ଗମନ । ୫ ।

ଦୂତେ କହନ୍ତି ଏ ବାଣୀ । ଧନୁକୁ ଭୀଷିକ ଯେ ନୃପମଣି ।

ସୀତା ହେବ ତା ରମଣୀ । ୬ ।

ମିଥୁନର ସଜେଶ୍ୱର । ପଣ କରନ୍ତି ଏହୁପ୍ରକାର ।

ସତ୍ୟ କହନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମୁଖ । ୭ ।

ସିଦ୍ଧାକ୍ଷମେ ଥାଇ ମୁନି । ସୀତାସ୍ୱୟମ୍ବର ସମ୍ପାଦ ଶୁଣି ।

ହର୍ଷେ ଭାଷିଲେ ଏ ବାଣୀ । ୮ ।

ଶୁଣ ଅହେ ରତ୍ନଶିଖ୍ୟ । ମୋ ସଙ୍ଗତେ ଶୁଭ ମିଥୁନ ଦେଖ ।

ଧନୁ ଭୀଷି ରଖ ଯଶ । ୯ ।

ଦୟାମୟ ଦାଶରଥ । ମୋ ଅଶିଷେ ହେଉ ନାଳସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
 ସୀତାର ହୃଦ ଭୂ ପତି । ୧୦ ।
 ଶ୍ରେଣିବନ୍ଧ ସଜରେ । ଶ୍ରୀରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବେନ ସୋଦରେ ।
 ଗମିଲେ ମେଷୁକ ପୁରେ । ୧୧ ।
 ନାନା ସ୍ଥାନୁ ଗୋଗଣ । ନିମନ୍ତେ ହୋଇ ଅସନ୍ନ ପୁଣ ।
 ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ଦେଶଣ । ୧୨ ।
 ସ୍ବୟମ୍ଭର ହେବ ବୋଲି । ଶୋଭା ପାଉଅଛି ମେଷୁକାପୁର ।
 ଏକାନ୍ତ ନରନାଥ । ୧୩ ।
 ବାଜେ ବନ୍ଧୁ ବାଜଣ । ଟମକ ନିଶାଣ ନହେ କଳନ ।
 ଜନ ମନ ମୋହେ ବାଣ । ୧୪ ।
 ସେ ସ୍ଥାନ ସ୍ବର୍ଗ ଭୁବନ । ସ୍ବରପୁରପର ଦଶେ ଶୋଭନ ।
 ଯହିଁ ଭଜେ ରଘୁରାଣ । ୧୫ ।
 ଜନକ ବଳେ ଝୁରୁ । ସଭା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶୁଣ ମୋ ଗୀତ ।
 ଧନୁ ଯାଇ ଭଗ୍ନ କର । ୧୬ ।
 ମୋ ସତ୍ୟ ଭଗ୍ନ ନ ହେବ । ଶିବଧନୁକୁ ଯେ ଜନ ଭାବିବ ।
 ବରମାଳା ତାକୁ ଦେବ । ୧୭ ।
 ମେଷୁକଦେଶ ନରେଶ । ମୁଦୁସୁଲକୁତ ହଜାଇ ପାଣ ।
 ସୀତାକୁ କର ସୁବେଶ । ୧୮ ।
 ସୁବେଶ କରଇ ତାକୁ । ବୁଲଇ ଅଶ ଭୂ ସଭା ସ୍ଥାନକୁ ।
 ନେହେ ଦେଖୁ ନୃପତି । ୧୯ ।
 ତା କର୍ମର ଭାବ୍ୟକଳେ । ଯାହା ବିଷ୍ଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅଛି କପାଳେ ।
 ଅନ୍ୟଥା ନୁହଇ ଭଲେ । ୨୦ ।
 ଭାବ ମୁଁ ଅଛଇ ମନେ । ଯୋଗ୍ୟରାଜପୁତ ଲଭିବ ଜଣେ ।
 ଦୁଃଖ ନ ପାଇବ ଦିନେ । ୨୧ ।
 ବ୍ରତାକ ଅଦେଶ ପାଇ । ମୁଦୁସୁଲ ଚର୍ଚ୍ଚି ଅନ୍ତର ହୋଇ ।
 ଅନ୍ତଃପୁରେ ମିଳେ ଯାଇ । ୨୨ ।

ସୁବେଶ କର ଜାନକୀ । ସନ୍ତର ବୁଲୁଏ ଚନ୍ଦ୍ରକଳିକ ।

ଦେଖନ୍ତୁ ନୟ ଯେତକ । ୧୩ ।

ତା ସଙ୍ଗେତେ ବୁଲୁଥାନ୍ତି । କାହାରକୁ ନେତ୍ର ନ ଥାଇ ଦୃଷ୍ଟି ।

ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖଇ ସ୍ଥାନ ପ୍ରତି । ୧୪ ।

ସମସ୍ତ ଯୁବା ବୟସ । ଜାନକୀ ଦେଖିଣ ଦେଖଇ ସନ୍ତୋଷ ।

କହ କେହି ଏ ନରେଶ । ୧୫ ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତ କଟଇ ଉକ୍ତି । ନାକ ଗେତା ଅଟଇ ଅଯୋଧ୍ୟାପତି ।

ତାଙ୍କ ନାମ ଦାଶରଥ । ୧୬ ।

ଦଶରଥଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ । ସେମନ୍ତେ ହୋଇବ ଏ ନୋର କାନ୍ତି ।

ଏହା ମାଗେ ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୭ ।

ତାଙ୍କ ରୂପ ଦୃଷ୍ଟି ଧାୟି । ନିରନ୍ତର ଭାବନ୍ତି ଦେ ଗୁଣଗାଥୀ ।

ପତି ମୋର ଦେବେ ସେହି । ୧୮ ।

ଶ୍ରୀରାମ ମୁଦର ମୂର୍ତ୍ତି । ଭଗବାନ ପର ନେତ୍ର ଦଶନ୍ତ ।

ପାଦ ସେବ ହେବ ମୁକ୍ତି । ୧୯ ।

ତହିଁ କଲୁ ନାଶକର । ପତି ବିନା ଗତି ନୁହଇ ଜାଣ ।

ହାହ କର ନାଶସ୍ତ୍ରୀ । ୨୦ ।

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତୋର ନାମ । ବସି ଡାକୁଥିବ ଦାସୀ ହୋଇଣ ।

ଏହା ମାଗେ ଅନୁକ୍ଷଣ । ୨୧ ।

ସଜାଏ ଧନୁ ତୋଳିଲେ । କେହି ନୁପତି ନ ଭାଙ୍ଗି ପାରିଲେ ।

ମଉନେ ସନ୍ଦେହ ବସିଲେ । ୨୨ ।

ଦଶରଥଙ୍କ କୁମର । କରୁଣାପାଶର ଶ୍ରୀରାମର ।

ଧନୁ ତୋଳିଲେ ଶ୍ରୀକର । ୨୩ ।

ସମ ତୋଳନ୍ତେ କୋଦଣ୍ଡ । କୋଦଣ୍ଡ ହୋଇଲା ସେ ବେଳେଣ ।

ଜୟ ଶୁଭେ ଶବ ରୁଣ । ୨୪ ।

ସ୍ବର୍ଗ ଥାଇ ସଦା ଦେବ । ବେମରୁଣ ଶ୍ରୀରାମ ଧନୁ ଭାଙ୍ଗିବେ ।

ଦେଖୁ । ଅନ୍ତ ଗରବ । ୨୫ ।

ଧନୁଭଗ୍ନ ଦେଇବେଳେ । ତାଙ୍କ ଶିରେ ଦେବେ ପୁଷ୍ପ ବଢ଼ିଲେ ।

ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦ କଲେ । ୩୬ ।

ସଜାମାନେ ଲଜ୍ଜାପାଇ । ତଳକୁ ମସ୍ତକ ଦେଲେ ନୁଆଁ ।

ଲଜ୍ଜାତ କହୁ ନୁହଇ । ୩୭ ।

ଜନକ ସଜା ଦୁହ୍ୱଜା । ମାଳା ନେଇ ଗଲେ ସମସ୍ତ କତ ।

ସମ ଦେଲେ ସୀତାପତ । ୩୮ ।

ଦଶରଥ ନ ପବର । ପୁତ୍ର ଧନୁଭଗ୍ନ ପାଇ ଶବ୍ଦର ।

ଗମିଲେ ମିଥୁନା ପୁର । ୩୯ ।

ଜନକ ହୋଇ ତୁପତ । ସୀତାଙ୍କୁ ହବାଦ କଲେ ତୁରତ ।

ଯୌତୁକ ଦେଲେ ବହୁତ । ୪୦ ।

ପୁରୁ ତୁମ୍ଭର ମାନସ । ଦୁହ୍ୱଜା ଜାମାତା ଦେନ ଅଶିଷ ।

ସୁଖେ କଟାଅ ଦବସ । ୪୧ ।

ସ୍ୱଶ୍ୱରାଜ୍ୟରୁ ସମ । ସୀତା ଦେନ ଗଲେ ଅପଣା ଧାମ ।

ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ଅସୀମ । ୪୨ ।

ସମ ଗମନ୍ତ ପଥରେ । ପଶୁଁ ସମ ସାର ପଥ ଓଗାଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧକଲେ ତା ସଙ୍ଗରେ । ୪୩ ।

ସମର ଦେଲା ବହୁତ । ପଶୁଁକୁ ଜଣିଲେ କୌଶଲ୍ୟା ସ୍ମୃତ ।

ନୋହଇ ସେ ସାମରଥ । ୪୪ ।

ଉଡ଼ାଇ ଜୟ କେତନ । ନିର୍ବିଦ୍ୱେ ତଳିଲେ ନିଜଭବନ ।

ଶୁଭୁକ୍ତ ନାନା ବାଦନ । ୪୫ ।

ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଅଗମନ । ଅଯୋଧ୍ୟାବାସିଏ କଲେ ଶ୍ରବଣ ।

ହୁଅନ୍ତୁ ଅନନ୍ଦ ମନ । ୪୬ ।

ନିମଗ୍ନିଲେ ତାଙ୍କୁ ଯାଇ । ଅବରଳ ଜୟ ଶବ୍ଦ ଶୁଭର ।

ବନ୍ଧିଲେ ପାଦାର୍ଦ୍ଧ ଦେଇ । ୪୭ ।

ଶ୍ରୀରାମ ସୀତାଙ୍କୁ ଦେଖି । ପବନ ହୋଇଲା ତାଙ୍କର ଅଖି ।

ନିରନ୍ତର ଦେଲେ ସୁଖୀ । ୪୮ ।

ଅଯୋଧ୍ୟା ନରନାଥ । ଅନନ୍ଦ ହୃଦୟ ଦେଖି ମୈଥିଳୀ ।
 ଦର୍ଶେ ଦ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟକୁ । ୧୧ ।
 ସଜ ଭବନର ଶୋଭା । ସତେଜ ଦିପଇ ଦେବଙ୍କ ସଜ୍ଜା ।
 ପଟାନ୍ତର ଦେବ କବା । ୧୨ ।
 ଅସୁନ୍ଦରୀ ସମସୀତା । କରୁଣାଲ୍ୟା ଶଶୀ ପାଇ ବାରତା ।
 ତେଜଲେ ସଜଳ ଚନ୍ଦ୍ରା । ୧୩ ।
 ସିଂହ ଦ୍ଵାରରେ ତସଣ । ନାରକେଳ କୁମ୍ଭ କଲେ ସ୍ଥାପନ ।
 ଯୋଗାଇଲେ ଅର୍ଘ୍ୟମାନ । ୧୪ ।
 ପୁତ୍ରବଧୂ ଦେଖି କୋଳେ । ଅର୍ଘ୍ୟ ବନ୍ଦାଇଣ ଦେବ ସେ ଗଲେ ।
 ଅନ୍ତଃପୁରେ ପ୍ରବେଶିଲେ । ୧୫ ।
 ସୀତା ସ୍ଵୟମ୍ଭର ଶେଷ । ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ସା—ଏର ଏ ଭ୍ରଷ ।
 ରକ୍ଷାକର ରଘୁଶିଷ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୬ ।

ଦ୍ରୌପଦୀ ସ୍ଵୟମ୍ଭର ।

ପାଞ୍ଚଳ ଦେଶ ନରେଶ । ଅଛି ଅଶ୍ଵତ୍ଥାମା ଅନେକ ଦାସ ।
 ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦିଶଇ ବାସ କୋଇଲି ଲୋ । ୧ ।
 ତାହାଙ୍କ ନାମ ଦ୍ରୁପଦ । ଧାର୍ମିକ ବିବେକ ସେ ଦୟାବନ୍ତ ।
 ପଜାର କରନ୍ତି ହୃତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୨ ।
 ତାଙ୍କ ଦୁହିତା ଦ୍ରୁପଦ । ପରମା ସୁନ୍ଦରୀ ହେଲେ ଯୁବତ ।
 ସଜା ବସି ଭରୁଥାନ୍ତି । କୋଇଲି ଲୋ । ୩ ।
 ତାଙ୍କପର ଯୋଗ୍ୟବର । ଶୋଭି ନ ପାଇଲେ ସଜକୁମାର ।
 କରଲେ ସେ ସ୍ଵୟମ୍ଭର । କୋଇଲି ଲୋ । ୪ ।

ଲକ୍ଷେ ନୃପ ନିମନ୍ତଣ । ସ୍ୱୟମ୍ବର ପାଇଁ କଲେ ସଜନ ।
 ଫେରିଲେ ନିଜ ଭବନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫ ।
 ସ୍ୱୟମ୍ବର କାଳ ଜାଣି । ନୃପଗଣେ ହୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ଦେଖି ।
 ପ୍ରବେଶିଲେ ସେହୁସଖି । କୋଇଲି ଲୋ । ୬ ।
 ବଜାକୁ ଦେଖି ଦ୍ରୁପଦ । ଅନନ୍ତରେ କଲେ ମାନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରତ ।
 ସଜ୍ଜ ଶୋଭା ଅତମ୍ବିତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୭ ।
 ସର୍ବଭୂଷି ନାରଦାଦି । ଯଦୁବଂଶ ସଙ୍ଗେ ହଳୀ ଶ୍ରୀପତି ।
 ଉପଗତ ସଭାକତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୮ ।
 ସମ ଶ୍ରୀପତିକୁ ଦେଖି । ଦ୍ରୁପଦ ଅସନ ଶୀଘ୍ର ଉପେଷ୍ଟି ।
 ମାନ୍ୟକଲେ ହୋଇ ସୁଖୀ । କୋଇଲି ଲୋ । ୯ ।
 ପାଣ୍ଡବେ ବପ୍ର ବେଶରେ । ପ୍ରବେଶିଲେ ଯାଇ ସଭା କଟରେ ।
 ରହୁଲେ ବପ୍ର ସଙ୍ଗରେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୦ ।
 ତହୁଁ ଦ୍ରୁପଦ ସଜନ । କହନ୍ତି ବଚନ ହେ ନୃପଗଣ ।
 ଲକ୍ଷ ବିନିମ୍ନ ବହନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୧ ।
 ଜଗସନ୍ନ କହେ ବାଣୀ । ସଭାକୁ ଅଶାଂସ ଭୁମ୍ଭ ଦୁଲ୍ଲଖୀ ।
 ଦେଖନ୍ତୁ ସର୍ବ ନୃମଣି । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୨ ।
 ଦେଖି ଦ୍ରୋପଦାର ମୁଖ । କାମାତୁର ହେଲେ ନୃପ ଯେତେକ ।
 ବୁଦ୍ଧ ଭାବ ଜନ୍ମେ ଦୁଃଖ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୩ ।
 କହେ ମନ୍ତ୍ରଧର ନାଥ । ସ୍ୱୟମ୍ବର ବଧ କହ ନୂନାଥ ।
 ଲକ୍ଷ ବିନିମ୍ନ ତୁରତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୪ ।
 ଧନୁ ଶର ଧରି କରେ । ଚକ୍ରିଯିବ ବେଗେ ପଟାଉପରେ ।
 ଦୃଷ୍ଟ ଦେବ ଘଟନାରେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୫ ।
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଟେକି ଗର୍ଭେ ମୁଷ୍ଟି । ଯିବ ମାନ ବାମ ନୟନ ପଟ୍ଟ ।
 ପାଇବ ସେ କନ୍ୟାଗୋଷ୍ଠି । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୬ ।
 ଲକ୍ଷେ ନୃପ ସପ୍ତରଥୀ । କେନ୍ଦ୍ର ନ ପାରିଲେ ଲକ୍ଷକୁ ବଳି ।
 ଦ୍ରୁପଦଙ୍କ ଏ ଭାରଣ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୭ ।

ରାଣୀଙ୍କ ଶୁଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଲାଖକୁ ବନ୍ଧିବ ଯେବଣ ଜନ ।

ହେବ ସେହୁ ତା ରମଣ । କୋଇଲିଲୋ । ୧୮ ।

ହରିବର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇ । ପରୁରୁ ଅଛନ୍ତି ହେ ଭବଗ୍ରାସ୍ତ ।

ବନ୍ଧିବାକୁ ଅଛି ବେହୁ । କୋଇଲି ଲୋ । ୧୯ ।

୧୧) ଚନ୍ଦ୍ରପୁରେ ଚନ୍ଦ୍ରଜଣ । ସ୍ୱର୍ଗପୁରେ ଅଛି ଦେବ ସୁଜନ ।

ପାତାଳେ ବାସୁକୀ ଜାଣ । କୋଇଲିଲୋ । ୨୦ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ ଶାରପାର୍ଥ । ଲାଖ ବନ୍ଧିବାକୁ ଅଟେ ସାମର୍ଥ ।

ତାକୁ ସେ ହେବ ପ୍ରାପ୍ତ । କୋଇଲିଲୋ । ୨୧ ।

କାହିଁ ଅର୍ଜୁନ ପାଣ୍ଡବ । ଲାଖକୁ ବନ୍ଧି ସେ ଦ୍ରୌପଦା ନେବ ।

ସତ୍ୟ କହ ତୁ କେଶବ । କୋଇଲିଲୋ । ୨୨ ।

ଦେଖନ୍ତୁ ବସ୍ତ୍ର ବେଶରେ । ବସ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଛନ୍ତି ପଞ୍ଚ ସୋଦରେ ।

ସାମର୍ଥ ସେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରେ । କୋଇଲିଲୋ । ୨୩ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଅଜ୍ଞାଦେଇ । ଯାଅ ତୁ ଅର୍ଜୁନ ବନ୍ଧିବା ପାଇଁ ।

ବସେ-ଅଶନ୍ତି ଫେରାଇ । କୋଇଲି ଲୋ । ୨୪ ।

ଏହପର ଚନ୍ଦ୍ରବେଳ । ପାର୍ଥକୁ ଫେରନ୍ତି ବସ୍ତ୍ରସକଳ ।

ଉକ୍ତି କଲେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର । କୋଇଲିଲୋ । ୨୫ ।

ଶୁଣ ଶୁଣ ସଭାଦ୍ୱିଜ । ଲାଖ ବନ୍ଧିବାକୁ ହୋଇଛି ସଜ ।

ନ ବନ୍ଧିଲେ ତାରୁ ଲାଜ । କୋଇଲି ଲୋ । ୨୬ ।

ଲାଖଠାରେ ଉପଗତ । ଧନୁ କରେ ଧର କୁନ୍ଦରସ୍ତ ।

ବନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୨୭ ।

ସାଥକୁ ଦେଖି ଦୁଃପତ । କେଶିନୀ ଶୁଣ ତୁ ମୋହର ଉକ୍ତି ।

ଏହାଙ୍କ ହେବ ଯୁବଣ । କୋଇଲି ଲୋ । ୨୮ ।

କେଶିନୀ ବୋଲେ ବଚନ । ଭୟଙ୍କ ପଣ୍ଡାକୁ ବଳେ ତ ମନ ।

ଭକ୍ତ ତୁ ଅନ୍ୟ ସୁଜନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୨୯ ।

ଅନ୍ୟ ମାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇବେ ମୋର ରମଣ ।

ହେବେ ବାମ ନୟନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୦ ।

ଅହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ । ଲକ୍ଷକୁ ବନ୍ଧୁ କୁନ୍ତଳ ସୁତ ।
 ହୁଅନ୍ତୁ ସେ ମୋର କାନ୍ତି । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୧ ।
 ଗହାଳର ଦେବ ନାଥ । ନରତେ ଭବର ପଦ ଭୁମ୍ଭର ।
 ଦାସୀର ଭେଦ ଶୁଦ୍ଧାର । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୨ ।
 ଅର୍ଜୁନ ବନ୍ଧୁଲେ ଲାଖ । ଶଙ୍ଖଧ୍ବଜ କଲେ ଗୁଣାବୃତ୍ତ ।
 ଦ୍ରୋଣ ସେ ଲୋ ତା ପାଶ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୩ ।
 ମଳା ଦ୍ୟନ୍ତେ ପାର୍ଥବଲେ । ନ ଧର ବୋଲି ସେବାବଶ କଲେ
 ଅଛନ୍ତି ମୋ ସହୋଦରେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୪ ।
 ବସନ୍ତ ଯାଅ ବେଗେ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହେ ଶକୁନି ଅଗେ ।
 ଧନ ଦେବ ଯାହା ମାଗେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୫ ।
 ଦସିନୀ ବଜା ଅଦେଶେ । କହୁଲେ ଯାଇ ସେ ବସନ୍ତ ପାଶେ ।
 ଯାହା ମାଗ ତୋ ମାନସେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୬ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ପଥ କଲେ ଉଡ଼ି । ଭ୍ରମଣ ଦେଉ ମୋହର କଟ ।
 ତା ପାଦେ ଶକ୍ତି ସେ ନିତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୭ ।
 ଏସନ ବଚନ ଶୁଣି । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଅଗେ କହେ ଶକୁନି ।
 ଶୋଧ ଦେଲେ ନୃପମଣି । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୮ ।
 ଦାବେ ଅରେ ଦୁଃଶାସନ । ଲଢ଼ିତ ଦେଲକ ଭୟ ପ୍ରାଣିଣ ।
 ଦୁଃପଦ ଯୋଗୁଁ ଏସନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୩୯ ।
 ଦୁଃପଦ ଗୁଣୁ ଶଳା । ଦୁଃଶାସନ ସାଗେ ଶୁପୋହେ ଦେଲା ।
 ଶୁନ ତେଜ ସେ ପଡ଼ିଲା । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୦ ।
 ଦୁଃଶାର ଦେଖି ଅନ୍ୟାୟ । ଶରକୁ ବନ୍ଧୁଲେ କୁନ୍ତୀ ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଭୁତଲେ ପଡ଼େ ତା କାୟ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୧ ।
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନୃପବର । ଅଜ୍ଞା ହୁଅଇ ଏ ବସନ୍ତ ମାର ।
 ମାଲକ ଭାଇକୁ ମୋର । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୨ ।
 ସଞ୍ଜସଦେ ଶର କର । ବସନ୍ତ ମାରିବା ମନେ ବଢ଼ୁର ।
 ପକାଇଲେ ତାକୁ ଶେର । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୩ ।

ବକଳେ କହେ ଦ୍ରୁପଦ । ପ୍ରାଣନାଥ ଭେନ ମୋର ବଳତ ।

ନ ଥିବା ସଭାର କତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୪ ।

ପାର୍ଥ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଏ ଭ୍ରମ । ଦୃଢ଼ ମଧ୍ୟେ ଭବ ତୁ ଜଗତସ୍ୟ ।

ଏ ସବେ କରବେ କଷ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୫ ।

ଅନାଥ ଜନର ନାଥ । ଅଟ ପଦ୍ମ ତୁମ୍ଭେ ଦେବଜ୍ଞା ସତ ।

କାହ୍ନୁକର ହେ ଅରୁଣ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୬ ।

କୁରୁ ଅଠାଶୋଇ ଭାଇ । ଯୁଦ୍ଧ କରବାକୁ ସକଳେ ଯାଇଁ ।

ତା ଶରେ ପ୍ରାଣ ଦୃଷ୍ଟ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୭ ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ରହୁ ଶୁଣେ । ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଢ଼ିଲ ହୋଇ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ।

ଭଗୁଅଛ ଅସି ପଥେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୮ ।

ସବାହୁତ ମୋର ମଲେ । ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ମରୁଥିଲେ ।

ଦୁଃଖ ନ ହୁଅନ୍ତା ତଳେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୪୯ ।

ଭୀମକୁ ଯୁଧିଷ୍ଠି କହ । ପାର୍ଥକୁ ଅଣ ରେ ମୋଠାକୁ ଯାଇ ।

କମିଲେ ସେ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୦ ।

ଭୀମସେନ ସାବର । ଯୁଦ୍ଧେ ମାରଇ କେତେ ନୃପବର ।

ମହା ପଡ଼ିଲା ଭୂମିର । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୧ ।

ଏମନ୍ତେ ଅନ୍ଧକୁ ଥର । ଯୁଧିଷ୍ଠି ଅଜ୍ଞାରେ ନକୂଳ ସାର ।

ପୁଣି ଗଲେ ମରୁବର । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୨ ।

ବୃଷଭ, ଯତ ଏକଠାରେ । ମିଳି ମାଇଲେ ସେ ଅନେକ ନରେ ।

କେନ୍ଦ୍ର ନୃପ ନ ବଢ଼ିଲେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୩ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଶୃଙ୍ଗେ ଯନ୍ତ୍ର । ଦ୍ରୌପଦା ସଙ୍ଗତେ ସେ ଶୁଭଭାଇ ।

ଉପଗତ ହେଲେ ତହିଁ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୪ ।

ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରୀ ତରଣେ । ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ଜଣକୁ ଜଣେ ।

ଶୁଭ ବାହନ୍ତି ଅପଣେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୫ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠି କହେ ବଚନ । ଅଦୋଷେ ବଧୂଳ ସୋଦର ସଣ ।

ବଞ୍ଚାଇ ଦିଅ ଅର୍ଜୁନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୬ ।

ତାହାଙ୍କ ଅଦେଶ ପାଇ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାର୍ଥ ଦେଲେ ଜାଣାଇ ।
 ପଳାଇଲେ ତେଜ ଦୋଇ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୭ ।
 ସ୍ବୟ ଦେଲା ଏହିକ୍ଷଣି । ମୋ ପୁତ୍ରମାନେ ନ ଅପିଲେ ପୁଣି ।
 ଭବନ୍ତି ଭୋଜ ନନ୍ଦନା । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୮ ।
 ଦ୍ରୁପଦ ପଞ୍ଚଭୂତ । କୁସଳ ଶାଳରେ ଦେଲେ ଅଗତ ।
 ସ୍ବାମ ତାଙ୍କେ ମାତ ମାତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୫୯ ।
 ସ୍ବାମ ତାଙ୍କ ଶୁଣି କୁନ୍ତୀ । କପାଟ ପିଟାଇ ଦେଲେ ଝଟିତ ।
 ଅପିଲେ ପୁତ୍ରଙ୍କ କତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୦ ।
 ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୟରେ । ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ଭକତଭରେ ।
 ସୁକଲ୍ୟାଣ ସେ ବାଞ୍ଛିଲେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୧ ।
 କୁନ୍ତୀ କହନ୍ତି ବଚନ । ପାଇଲ ଅପୁତ୍ର କ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ।
 ପାଇଲୁ କହେ ଅର୍ଜୁନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୨ ।
 ଦୃଷ୍ଟହୋଇ ସେ ମନରେ । ବାଞ୍ଛି ଶାସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ପାଞ୍ଚ ସୋଦରେ ।
 କହିଲେ ତାଙ୍କ ଅଗରେ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୩ ।
 ସ୍ବାମ କହେ ଶୁଣ ମାତା । ସଭାରେ ହୋଇଲା ଯେମନ୍ତ କଥା ।
 ତାହା ଶୁଣି ଯିବ ବ୍ୟଥା । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୪ ।
 ଅର୍ଜୁନ ଲାଗକୁ ବନ୍ଧି । ସଭାରେ ଅଶନ୍ତେ ସଙ୍ଗେ ଦ୍ରୌପଦ ।
 ଯୁଦ୍ଧିଲେ ସର୍ବ ନୃପତି । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୫ ।
 ସଭାରେ ଯେତେ ବୃଷ୍ଣନ୍ତ । କୌରବେ ଯେମନ୍ତେ ଦେଲେ ନିହତ
 କହିଲେ ପବନ ସୁତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୬ ।
 ମୋର ସତ୍ୟ ନ ଲଦିବ । ଦ୍ରୌପଦାକୁ ସବେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇବ
 ଯୁଗେ ଯୁଗେ କଥା ଥିବ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୭ ।
 ଏମନ୍ତେ ବନ୍ଧୁର କର । ପାଞ୍ଚ ସହୋଦର ଜନନୀ ପ୍ରିୟା ।
 ଶୋଇଲେ ଗାମୁଛା ପାଇ । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୮ ।
 ଭବଇ ପଞ୍ଚାଳେଶ୍ବର । ଦୁହତା ମୋ ଗଲା କେଉଁ ଦଗର ।
 ନ ଶୁଣେ ଶୁଣା ମଧୁର । କୋଇଲି ଲୋ । ୬୯ ।

ଶିଖଣ୍ଡ ଧୃଷ୍ଣଦ୍ୟୁମନ । କେଶିନୀ ସହଚେ ଖୋଜ ବହନ ।
 ଅଶ ଦୁହତା ରତନ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୦ ।
 ଖୋଜିଲେକ ସାଇ ସାଇ । ଶିଖଣ୍ଡ ଧୃଷ୍ଣଦ୍ୟୁମନ ନ ପାଇ ।
 ସଜାକ ଦେଲେ ଜଣାଇ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୧ ।
 କେଶିନୀ ଯାଇ ଖୋଜିଲା । କୁମ୍ଭକାର ଶାଳେ ପ୍ରବେଶ ଦେଲା ।
 ସୁବାସ ନାଶାରେ ନେଲା । କୋଇଲି ଲେ । ୭୨ ।
 କିଣ୍ଠସ୍ତେ ଏହ ସ୍ଥାନରେ । ରାଜଜେମା ସ୍ବଦେ ଭବେ ଭରରେ ।
 ଯାଇ ଦେଖେ ମୁଁ ନିଶେରେ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୩ ।
 ମାତା ପ୍ରିୟା ପାଞ୍ଚଭୂତ । କୁସଳ ଶାଳରେ ଛନ୍ଦ୍ର ନିଷ୍ପତ ।
 ଦେଖି ଫେରିଲା ଭୂରତ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୪ ।
 ସତରଞ୍ଜନେ ପ୍ରବେଶ । ହେବାର ଦେଖି ସେ ପଞ୍ଚାଳ ଭଣ ।
 କେଶିନୀ କହେ ସନ୍ଦେଶ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୫ ।
 ରଜା ରଣିକ ଗୁମୁର । କରଯୋଡ଼ି କହେ ସବୁ ଖବର ।
 ରଣି ରଣି ତା ବାତର । କୋଇଲି ଲେ । ୭୬ ।
 ହାୟ ହାୟ ରେ ଦଇବ । ରାଜଜେମା ହୋଇ ପାଁଶେ ଶୋଇବ ।
 ଜେମନ୍ତେ କଷ୍ଟ ସହବ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୭ ।
 ଗଜଦନ୍ତ ପଲ୍ୟଙ୍କରେ । ନିଷ୍ପତା ନୁହଇ ରଜନୀ ବାଳେ ।
 ଶୁଭ ଲକ୍ଷ ତା କପାଳେ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୮ ।
 ରଜା ବୁଝାଇ କହନ୍ତି । ଦେବ ଅର୍ଚ୍ଚେ ତାକୁ ରାଜ ସମ୍ମତି ।
 ନ ଭଲ ରୁ ପଦାବଣ । କୋଇଲି ଲେ । ୭୯ ।
 ଦ୍ଵାରକାରୁ ଉଦ୍ଧାସୀ । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ଦବାହ ପାଇଁ ।
 ଅସିଥିଲେ ବେଳ ହୋଇ । କୋଇଲି ଲେ । ୮୦ ।
 ଯନ୍ତ୍ର ବିଜେ ତଥପର । କୁମ୍ଭକାର ଶାଳ ଦଶେ ସୁଦର ।
 ଦେବ କବା ପଟାନ୍ତର । କୋଇଲି ଲେ । ୮୧ ।
 କୁନ୍ତୀ ମୁଧସ୍ଥି ଦେବଙ୍କୁ । ଦେଖିଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନମିଲେ ତାଙ୍କୁ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ତାଙ୍କ ଶୁଭକୁ । କୋଇଲି ଲେ । ୮୨ ।

ସ୍ଵାମ ଅର୍ଜୁନ ନକୁଳ । ସର୍ବେ ନମିଲେକ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମର ।
 ଶୁଭ ବାଞ୍ଛିଲେ ତାଙ୍କର । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୩ ।
 ସ୍ଵର୍ଗେରୁ ଶରୀରଣ । ଦେବଙ୍କ ସଙ୍ଗତେ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ ।
 ଶୁଭେ କଲସାବ ଘୋଷ । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୪ ।
 କୁସଳଣୀଲେ ଦୁ ପଦ । ଯାଇ ଦେଖିଲେ ସେ ଜଗତ ନାଥ ।
 ପାଦେ କଲେ ପ୍ରଣମିତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୫ ।
 ଶୁଣ ପଞ୍ଚାଳାଧିକାରୀ । ବିଭ୍ରାନ୍ତବ୍ୟ ଅଣ ସଂଗ୍ରହ କର ।
 ଏସଣି ବକ୍ତ୍ର ଯେପର । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୬ ।
 ଶୀଘ୍ର ଶମିଲେ ସଜନ । ବିଭ୍ରାରେ ଲାଗଇ ସେ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ।
 ଅଣିଲେ ତାହା ବହନ । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୭ ।
 ବିବାହ କଲେ ତୁରତ । ଦ୍ରୁପଦ ଯୌରୁକ ଦେଲେ ବହୁତ ।
 ଦେଖି ସର୍ବେ ଅନନ୍ତତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୮ ।
 ପଞ୍ଚାଳରୁ ଶ୍ରୀକିବାସ । ଦ୍ରୁପଦାକୁ ଗଲେ ବିଦୁର ପାଶ ।
 କହଲେ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ । କୋଇଲି ଲୋ । ୮୯ ।
 ହରିଶଲେ ଦ୍ଵାରକାକୁ । ବିଦୁର କହଲେ ଯାଇ ଅନ୍ତକୁ ।
 ପାର୍ଥ ବିଜୟ ଲାଗକୁ । କୋଇଲି ଲୋ । ୯୦ ।
 ଶୁଣି ସର୍ବ ବିବରଣ । ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ହେଲେ ଅନନ୍ଦ ମନ ।
 ଧନ କଲେ ବିତରଣ । କୋଇଲି ଲୋ । ୯୧ ।
 ତାହାଙ୍କୁ ଅଣିବା ପାଇଁ । ଶତପୁତ୍ର ସଙ୍ଗେ ପାଞ୍ଚାଳ ଯାଇ ।
 ସମ୍ପୃକ୍ଷୁ ସେ ବୁଝାଇ । କୋଇଲି ଲୋ । ୯୨ ।
 ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଅଣି । ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ଦେଲେ ଅନ୍ତ ନୁମଣି ।
 ସଜ୍ୟକରବାକୁ ପୁଣି । କୋଇଲି ଲୋ । ୯୩ ।
 ଯେ ଯୁଗରେ ଶେଷିପର । ପାଞ୍ଚାଳୀତାଙ୍କର ଏକଇ ପ୍ରିୟ ।
 ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ପାଞ୍ଚାଳୀ । କୋଇଲି ଲୋ । ୯୪ ।
 ପଞ୍ଚାନବେ ପଦେ ଗୀତ । ଦ୍ରୁପଦ ସ୍ଵୟମ୍ଭର ସମାପ୍ତ ।
 ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ କୃତ । କୋଇଲି ଲୋ । ୯୫ ।
 ସ ମ ଶ୍ରୀ ।

ବିଜ୍ଞାପନା

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ କଟକ ଅବୁଝୋବନ୍ଦୁ ସେସରେ
ଚଢ଼ି କଲେ ଘାରି ପାରିବେ ।

ସ୍ୱସ୍ତିକା	...	ଟ ୦ ୧
ସ୍ୱାଧୀନସ୍ୱାଧୀନଶୀଳା	...	ଟ ୦ ୧୭
ସୋଭିଏତଶୀଳା	...	ଟ ୦ ୧୩
ମହାପୁରାଣ	...	ଟ ୦ ୧୪
କୃମିପୁରାଣ ୧ ମ ୨ ସ୍ୱପକଟେ		ଟ ୧ ୧
ବସନ୍ତ ପୁରାଣ	...	ଟ ୦ ୩
ଏକାଦଶୀ ମହାପୁରାଣ	...	ଟ ୦ ୩
ଜଗନ୍ନାଥାମୃତଶୀଳା		ଟ ୦ ୩
ବିଜୟ ସମ୍ବତ୍ତ		ଟ ୦ ୩
ବରବରାସକା ଶୋକ		ଟ ୦ ୧
ବିଶୋଭାବୋଧ ୩୪ ଶା		ଟ ୦ ୧
ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ		ଟ ୧ ୧
ସ୍ୱପକଟେ ବର୍ଣ୍ଣମା	...	ଟ ୦ ୧୫
ଦୋଳଶୀଳ	...	ଟ ୦ ୧୩
ନାୟକଦେବ୍ୟ ବଧ ଶ୍ରୀକବି	...	ଟ ୦ ୧୪
ବସୁନ୍ଧରା ଶୀଳା	...	ଟ ୦ ୧୫
ନରଶାସେନ ବଧ ଶ୍ରୀକବି	...	ଟ ୦ ୧୫
ମହାବଳେଷ୍ୟ	,, ...	ଟ ୦ ୧୩
ଶୀତାମାହାତ୍ମ୍ୟ		ଟ ୦ ୧୫
ପ୍ରକୃତଶୀଳା (ଶୀତାଭିନୟ)	...	ଟ ୦ ୧୫
ସ୍ୱାଧୀନଶୀଳ ନିକଳ ନିରୁପଣ	...	ଟ ୦ ୧

ଅବୁଝୋବନ୍ଦୁ ସେସ
କଟକ ।

ଶ୍ରୀ ଅଭିଜିତନ୍ଦ୍ର ଦାନ୍
ପୋପାଲବନ୍ଦ